

ВСТУП

СЦЕНА 1

Входять Пройд і шинкарка.

ПРОЙД

Будеш бита, їй же богу.

ШИНКАРКА

А ти будеш у колодках, шахраю.

ПРОЙД

Ах ти, стерво! Пройди не шахраї. Заглянь-но в літописи: ми прибули сюди ще з Річардом Завойовником. Отож раucas palabris¹, не балакай багато, хай собі буде, як буде. І відчепися.

ШИНКАРКА

То ти заплатиш за ті чарки, що побив, чи ні?

ПРОЙД

Ні, не заплачу. Ані пенса. Іди, хай тобі святий Херонім, ляж у своє холодне ліжко та погрійся. *(Лягає долі.)*

ШИНКАРКА

Стривай, знайду на тебе раду. Покличу дозорчого. *(Виходить.)*

ПРОЙД

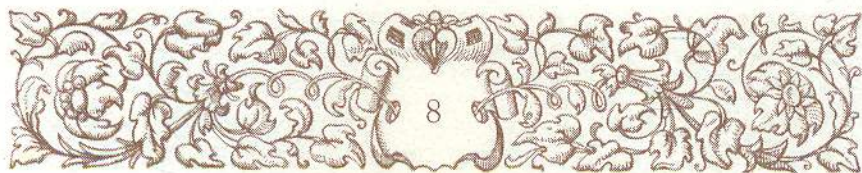
Клич хоч двох або й трьох дозорчих, я їм зумію дати відкоша. З місця не зрушусь, ані на палець. Хай собі приходять твій дозорчий, прошу дуже. *(Засинає.)*

Сурмлять роги. Входить лорд, що вертається з полювання; за ним його почет.

ЛОРД

Ти, ловчий, добре гончаків доглянь:
Кинь кров Веселому — ач, морда в піні! —
А Хапуна із Дойдою спаруй.

¹ Коротко кажучи *(перекруч. ісп.)*.

Ти бачив, як мій Срібний слід узяв,
Уже холодний, біля живоплоту?
Його й за двадцять фунтів не віддам.

1-Й ЛОВЧИЙ

Та ні, не гірший, пане, і Дзвінок:
Він теж залився над холодним слідом
І двічі нині відшукав його.
Повірте, це у вас найкращий пес.

ЛОРД

Дурний! Якби Лунай прудкіший був,
За нього б дав я десятьох таких.
Ти нагодуй як слід їх та доглянь!
Бо взавтра полюватиму я знов.

1-Й ЛОВЧИЙ

Вельможний пане, все зроблю.

ЛОРД

(побачивши Пройда)

Це що? Чи мрець, чи п'яний? Він живий?

2-Й ЛОВЧИЙ

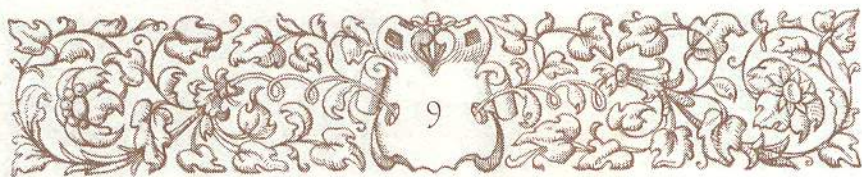
Ще, пане, дихає. Якби не був
Він підігрітий пивом, то йому б
Холодною постеля ця здалась.

ЛОРД

Тварюка, бач, розлігся, мов свиня.
Який бридкий твій образ, люта смерте!
Ось жарт я з цим п'яноюю утну.
А що, якби перенести його
У свіжу постіль, пишно одягти,
Внизати пальці перснями й подать
Йому до ліжка пресмачний обід,
І щоб його збудили служники
В лівреях гарних, — то скажіть мені:
Чи не забуде злидень, хто він є?

1-Й ЛОВЧИЙ

Авжеж забуде, пане, далєбі!

2-Й ЛОВЧИЙ

Прокинувшись, оторопіє він.

ЛОРД

Подумає, що це приємний сон
Або пуста мана. Візьміть його,
Перенесіть в найкращий мій покій,
Повісьте всі сласні картини там,
Чуприну змийте у пахкій воді,
В кімнаті накуріте ялівцем,
Напоготові хай музики ждуть —
Тонами неземними ніжних струн
Його побавить, як проспиться він.
А заговорить — зразу підступіть
З низьким уклоном — і спитайте так:
«Що нам накаже наш вельможний пан?»
Один хай срібну миску піднесе,
Де плавають трояндні пелюстки,
Той — дзбан з водою, третій — рушника,
З словами: «Звольте руки остудить!»
Четвертий пишне вбрання хай подасть,
Спитавши, що він хоче надягти,
А ще котрийсь — розкаже про собак,
Про коней, а насамперед про те,
Як тужить пані, що слабує пан.
Втовчіть йому, що він безумним був,
А відповідь, що марить він тепер, —
Запевніть ви, що обмар вже минув,
Що він — вельможний лорд. Ну, молодці,
Коли обачно все оце вдасте,
То кращої розваги й не знайти.

1-Й ЛОВЧИЙ

Не бійтесь, пане, так ми все втнемо,
Так тонко розіграємо, що він
Повірить в тее лордство хоч-не-хоч.

ЛОРД

Ну, в ліжко бережно його вкладіть,
А потім — будь наготові всім.

Пройда виносять. Лунає сурма.

Йди, хлопче, подивися, хто це там.

Один слуга виходить.

Якийсь, напевне, подорожній пан
Спочить у мене в домі забажав.

Входить слуга.

Ну що? Хто там?

СЛУГА

Актори мандрівні
Вам пропонують послуги свої.

ЛОРД

Хай зайдуть.

Входять актори.

Прошу, хлопці, прошу в дім.

АКТОРИ

Вельможний пане, дякуємо вам.

ЛОРД

Ви хочете сьогодні грати тут?

1-Й АКТОР

Як буде ваша ласка нас прийняти.

ЛОРД

Та залюбки! Цього ось бачив я:
Синка орендаря колись він грав,
Що до панянки сватавсь. Я забув,
Як звать тебе, одначе роль така
Тобі пасує, й грав чудово ти.

2-Й АКТОР

Вельможний пане, то я Сото грав.